

въ оня мрачни и пжлни съ междуособни войни времена; но спорядъ нѣкои обстоятелственни случки, той до толкова се е былъ огорчилъ отъ черната неблагодарность на своитѣ сжграждани Котленци, щото се рѣшилъ да напусни Котель, и въ едеа крайна сиромашія да отиди да се скита по други градове и села никому ни милъ ни драгъ. . . . Отъ Котель той най сегнѣ отишжлъ въ Ахило, и се приселилъ при тамошнія грѣци Владика, който го опредѣлилъ за Священникъ въ Карнобатъ; но и тамъ не можилъ да се укрѣпи за джлго време, и най сегнѣ отишжлъ въ Арбанаси при Тжрново; тамъ е живѣялъ въ единъ Монастирь. Вижда се, че по него време Попъ Стоянъ отъ Куванлжкъ е сполучилъ да препиши Отца Паисіеватâ Исторіж, заета отъ него.—Тогавашнія Тжрновски грѣцки Митрополитъ, по неизвѣстни съображенія, обикналъ до толкова Попъ Стойка Радославовъ, щото въ 1794 година той го ржкоположилъ за Епископъ (сжпругата му е былâ вech преди време умрѣла въ Котель). Слѣдъ ржкоположеніето му той го назначилъ за Епископъ Врачански, но му промѣнилъ името по тогавашнія обичай; и при ржкоположеніето му е былъ прикржстенъ „Софроній“. Той е отишжлъ въ Враца, дѣто безпрестанно се е трудилъ да разпространява идеята, вджхната нему отъ Отца Паисія, за освобожденіето на бжлгарскія народъ отъ двойното му робство:—отъ грѣцката духовна власть, и отъ несноснія натискъ на турското владичество. Вижда се, че грѣцкія тогавашенъ Тжрновски Митрополитъ е осѣтилъ тіа задушевни стремленія на Епископа Софронія, и трѣба да е былъ зель да го преслѣдова, даже да го клевети и предъ турското Правителство; и—по тая причина вижда се Епископъ Софроній не е былъ можялъ да живѣе за джлго време въ Враца.—Въ 1797 год. той е былъ принуденъ да отиди въ Влашко, преимущественно спорядъ тогавашнитѣ необузданни буйства и звѣрски злосторства на Еничеритѣ, Делибашитѣ и Башибузцитѣ на Видинскія Паша Позвантооглу. Слѣдъ нѣколко мѣсяца Софроній пакъ се завжрналъ отъ Влашко и дошжлъ право въ Арбанаси; отъ тамъ той избѣгалъ, и слѣдъ като се скиталъ